

ה"ת 23353/07/19 - היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית נגד עופר זלצמן, גורגיאנה מורחן, סינגל פוט בע"מ

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 23353-07-19 למאבק בפשיעה הכלכלית נ' זלצמן ואח'
תיק חיצוני:

בפני
מבקשת
נגד
משיבים
כבוד השופט אהוד קפלן
היחידה הארצית למאבק בפשיעה הכלכלית
1. עופר זלצמן
2. גורגיאנה מורחן
3. סינגל פוט בע"מ

החלטה

רקע והליכים קודמים:

1. ביום 15/1/19 נפתחה חקירה גלויה נגד המשיבים ואחרים בחשד לביצוע עבירות שונות, ובין השאר קבלת דבר במרמה, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות על פקודת מס הכנסה ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
2. המשיבים 1 ו-2 נעצרו, ובסוף חודש ינואר 2019 הם שוחררו.
בעת מעצרו נתפס רכושם ורכוש המשיבה 3 על פי צווי בית משפט שניתנו בבית משפט השלום בראשון לציון. בין השאר נתפסו חשבונות בנק, כלי רכב, נכסי נדל"ן, ועסק חוות סוסים בבעלות המשיבה 3.
בהמשך שוחררו חלקית חשבונות הבנק של העסק ומלאי הסוסים של החווה.
3. בחודש ספטמבר 2019 הובאה בפני בקשה שהוגשה ביום 10/7/19 לבית משפט השלום בראשון לציון - להארכת תוקף החזקת התפוסים-המוצגים וכן להארכת תוקפם של צווי הקפאה שניתנו בתיק זה, הכול למשך 180 יום נוספים.
הבקשה הועברה לבית משפט השלום בחדרה בהחלטת בית המשפט העליון ונדונה כאמור בפני.

4. עניינה של הבקשה היא - במגרש בחדרה, בשני כלי רכב, בסכום של 3488 ₪ שנתפס מחשבון בנק, בכמה עשרות דולרים ויורו שנתפסו בחשבון המשיבה 2, וכ- 1200 דולר שנתפסו בחשבון המשיב 1.
- לגבי רכוש המשיבה 3 (שהיא חברה בבעלות המשיבה 2) - תפוסים ברישום בלבד שני גרורים לסוסים ורכב שברולט.
5. בדיון שהתקיים בפני ביום 9/9/19 התברר שהחקירה נמצאת בעיצומה, שעדיין קיים צורך לבצע פעולות חקירה רבות שהוצגו בפני בדו"ח סודי שסומן מב/1, שהייתה התקדמות משמעותית בחקירה מאז החלה ושקיים הרבה יותר מסתם חשד סביר לכך שהמשיבים עברו עבירות על חוק זכויות יוצרים, עבירות מס, קשירת קשר לביצוע פשע, ולפחות חלקם גם עברו עבירות של הלבנת הון.
6. המשיבים טענו שהם מעוניינים לסגור את חוות הסוסים, והצווים המונעים דיספוזיציות ברכושה של המשיבה 3, מונעים זאת מהם ומשאירים אותם במצב בלתי אפשרי שהם נאלצים להמשיך ולהחזיק בעסק מפסיד - מפסיד בגלל התנהלותה של המשטרה.
- התברר גם שכל עניין חוות הסוסים והרכוש שנמצא בה ומה יעשה בו, התברר בבית משפט השלום בראשון לציון, ניתנה לגביו החלטה, הוגש ערר לבית המשפט המחוזי בלוד, וממילא העניין מתברר בפורום אחר וקבעתי שאינני אמור להחליט בו.
7. באשר לרכוש המתואר בבקשה - קבעתי שהמדובר ברכוש שחלקו הניכר, אם לא כולו, הושג לכאורה - על פי חומר החקירה שבתיק, כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, אבל שגם אם חלקו או אפילו כולו לא הושג כתוצאה מפעילות עבריינית, הרי על פי הפסיקה אין מניעה לתפוס אותו מכוח העיקרון של תפיסה בשווי כדי להבטיח חילוט בתום ההליך.
- קבעתי שברור ש תפיסה בשווי אינה יכולה להיות במלוא שווי הסכום הנטען שהמשיבים הרוויחו מאותה פעילות עבריינית, שבמקרה שבפני הוא כ- 23,000,000 ₪, אבל שווי התפוסים בפועל במקרה שבפני נופל מ- 20% משווי שלל הפעילות העבריינית הנטענת, כך שאין מניעה להתיר למשטרה להמשיך ולהחזיק בתפוסים (לרבות הצווים המונעים דיספוזיציות ברכוש שנתפס - נכס המקרקעין), וממילא, ככל שמדובר בצווים המונעים דיספוזיציות, הם לא מונעים את המשך השימוש במקרקעין עצמם.
8. עוד קבעתי בהחלטה מיום 9/9/19 שבשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת שברור שהיא לא תסתיים בחצי השנה הקרובה, ולא משום שרשויות החוק גוררות רגליים אלא בשל קשיים אובייקטיביים שאותם לא אוכל לפרט, ובשים לב גם לעוצמת החשד נגד המשיבים - יש להותיר את המצב הנוכחי על כנו, ולהאריך את תוקף הצווים הקיימים ב- 180 יום.
9. לכן נעתרתי לבקשה במלואה, והוריתי על המשך החזקת התפוסים והארכת תוקף הצווים המתוארים בבקשה ב-180 יום מיום ההחלטה.
10. על ההחלטה הנ"ל הוגש ערר - שנדון בפני כב' השופטת נתנאל שרון.
- בערר נקבע - בין השאר - כי חומר הראיות מעלה חשד למעורבות כל העוררים בעבירות המיוחסות להן וגם אם בסופו של יום לא ניתן יהיה להאשים את העוררת בעבירות המס - די בחשדות לעבירות

אחרות המיוחסות לה כדי להצדיק את תפיסת הנכסים.

באשר לטענת העוררים על אופן ניהול הדיון - הכוונה להצגת חומר חסוי לשופט מבלי לאפשר למשיבים לעיין בו - הרי גם טענות אלו נדחו תוך אנלוגיה לדיוני מעצר-ימים.

נדחתה גם הטענה של אכיפה בררנית - טענה שלא הונחה לה תשתית עובדתית.

11. הדיון בבקשה השנייה להארכת תפוסים החל ביום 4/3/20 - ובמהלכו ביקשו המשיבים שאפסול את עצמי מלדון בתיק - משום שסירבתי לתת על אתר החלטה בכל טענה שהעלו בדיון. משדחיתי את בקשת הפסלות - הופסק הדיון על מנת לאפשר למשיבים לערער - הערעור נדחה - והדיון התחדש ביום 6/4/20.

12. בסופו של דבר הארכתי את הצו ב 180 יום - סירבתי להורות על החזרת הטלפון של המשיב- שסברתי שטרם נפרץ - ולגבי נכסי המשיבה 3 קבעתי ש "הייתי שוקל להורות על שחרור העגלות התפוסות - לו היה מוכח ששווין זניח, או להתיר למשיבים לפדות אותן בכסף - אך כל ראייה בעניין השוויון לא הובאה".

לגבי דירה בבעלות גב' אילנה מורחן, שאינה צד להליך, סירבתי לבטל את העיקול - וקבעתי שאם המשיבים אינם בעלי הדירה - כטענתם- לא להם לריב את ריב בעליה עם המבקשת.

וערר שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה - אם כי בדיון בערר הגיעו הצדדים להסכמה על החזרת כלי רכב מסוג קיה והמשיבה הסכימה למכירת התפוסים של המשיבה 3 ובלבד שהכספים יישארו ב"קופת החילוט"

13. לאחר מכן הגישו המשיבים בקשה לעיון חוזר .

לטעמי - מלבד חלוף הזמן - הציגו המשיבים (מבקשי העיון החוזר) נתונים שלא היו לנגד עיני בדיון הקודם ותיארו התפתחויות שאירעו לאחר הדיון, ולטעמי מטות את הכף לשינוי ההחלטה הקודמת.

התברר שהטלפון הסלולרי של המשיב נפרץ והמידע האצור בו מצוי כעת בידי המשטרה.

כמו כן רכב הקיה הוחזר.

14. **לכן** נתתי החלטה לפיה צו תפיסת נכסי המשיבה 3 בוטל (הטלפון ורכב הקיה הוחזרו קודם לכן) והוריתי ל החזרת הרכבים לצורך מכירתם.

15. על ההחלטה הוגש ערר למחוזי (31804/07/20) אשר נדון בפני כב' השופטת תמר נאות פרי שהחליטה לקבל את הערר והחליטה להאריך את תוקף התפיסה על מנת לאפשר למבקשת למכור אותם ולהפקיד את תמורתם בקופת בית-המשפט.

המשיבים הגישו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה בטענה כי מצאו קונה שירכוש את אחד הנגררים, בית המחוזי נעתר לבקשתם והורה על עיכוב ביצוע עד ליום 4/9/2020 על מנת לאפשר למשיבים למכור בעצמם את הנגררים.

16. המשיבים הגישו בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה בטענה כי מצאו קונה שירכוש את אחד הנגררים, בית המחוזי

נעתר לבקשתם והורה על עיכוב ביצוע עד ליום 4/9/2020 על מנת לאפשר למשיבים למכור בעצמם את הנגררים.

אך לטענת המבקשת, המשיבים בתואנות שונות לא מילאו אחר הבטחתם והנגררים טרם נמכרו.

לפיכך הגישה המבקשת בקשה להמשך החזקת רכב השברולט ושני הנגררים של הסוסים הרשומים על שם המשיבה 1 וביקשה להורות למשיבים למסור לידה את הנכסים בצירוף הרישיונות והמפתחות.

17. החקירה עומדת על סף סיום התיק הועבר לפרקליטות.

יש לאפשר לרשויות לסיים את מלאכתן - ואישור התפיסה מוארך עד ליום 15.11.20 בשולי הדברים אומר שבית המשפט עדיין לא קיבל תשובה לשאלה שנשאלה מספר פעמים -מהו התאריך בו נפרץ הסלולרי של עופר זלצמן.

אי מתן תשובה - בתוך 20 יום - על אף שבית המשפט הורה פעמיים להשיב על שאלה זו - יביא לחיוב המדינה בהוצאות.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אלול תש"פ, 04 ספטמבר 2020, בהעדר הצדדים.